

Allah İçin İcabet Etmek

Elhamdülillâhirabbilâlemîn. Hamden kesîren tayyiben mübâreken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Kemâ yenbeğî li celâli vechihî ve li azîmi sultânih. Ve's-salâtü ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebiahû bi-ihsânin ecmâin.

Emma ba'd:

Aziz ve muhterem ve sevgili kardeşlerim;

Elhamdülillâhirabbilâlemîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihî ve sahibihî ecmaîn ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Değerli ve sevgili kardeşlerim.

Bir Ramazan ayı geçti, son gününe girdik.

Şu akşam kıldığımız teravih namazı, sonuncu teravih namazıdır. Bu Ramazanda. Yarın akşam teravih namazı yok artık. Bitti. Yarınki elveda, yarınki Cuma günü tuttuğumuz oruçta Ramazanın son orucudur. Ondan sonra Cumartesi sabahı saat 6'da bayram namazı var. Bayram olmuş oluyor.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi rahmetine eren kullarından eylesin. Ramazan'da dağıttığı feyiz, sevap ve bereketlerden bizleri de nasipdar eylesin. Mahrum kılmasın. Nice ramazanlara afiyet ve saadet ile ulaşmanızı nasip eylesin. Nice nice kadir gecelerini ihya edip, o gecelerin sevaplarınızı almanızı nasip eylesin. Bütün Ümmet-i Muhammed kardeşlerimize hayırlar ihsan eylesin. Sıkıntıda olanları da sevindirsin. Dertlilerin dertlerine deva, hastaların hastalıklarına şifa ihsan eylesin. Borçlu olanları borçtan kurtarsın. Mahpus olanları haptenden kurtarsın. Mazlum olanları gadirden, zulümden kurtarsın. Mücahid kardeşlerimizi kâfirlere karşı galip eylesin, teyid eylesin, mansur ve mueyyed ve muzaffer galip eylesin. Beldelerimize İslam'ı hâkim eylesin. Beldele-rimize İslam'a hizmet edecek sâlih, hâlis, muhlis idareciler ihsân eylesin. Fasîk, fâcir, zalim, kâfir, müşrik, münafık idarecileri def eylesin başımızdan. Bizi onlardan kurtarsın.

Bu içine girdiğimiz 2000 yılı tevhid yılıdır. *Lâ ilâhe illallah* yılıdır. Bu yıla, bu gözle, büyük önem vereceğiz. *Lâ ilâhe illallah*'ı cümle cihan halkına öğreteceğiz. Boyunlarına zincir

takıp İslam'a çekmek tarzında bile olsa, cangur cangur, herkesi İslam'a getirmemizi hadîsi şerîfte Peygamber Efendimiz buyuruyor;

Hayru'n-nâsi. İnsanların en hayırlısı olan bir ümmetiz.

İnsanlara en büyük hayır da onların mümin olmasıdır, imana gelmesidir. Çünkü öyle olunca cennete girecekler. Kâfir kalırsa cehenneme düşecekler. Onları cehennemden kurtarmak en güzel iştir, en büyük mükâfattır, en büyük iyiliktir. Bütün insanlara bu iyiliği yapmaya çalışalım.

*Lâ ilâhe illallah'*ı evimizde, ailemiz arasında, akrabamız arasında, hemşerilerimiz arasında, Müslümanlar arasında yerleştirip kuvvetlendirdiğimiz gibi dışarıya da taşıyalım. Genişletelim. Cihana *Lâ ilâhe illallah'*ı yayalım. Her yere tevhid bayrağını dikelim.

قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا
«مَنْ اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَأَعِيدُوهُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
وَمَنْ سَأَلَ بِاللَّهِ فَأَعْطُوهُ، وَمَنْ أَتَى إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا

فَكَافَتْهُ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَادْعُوا لَهُ، حَتَّى يَعْلَمَ أَنْ قَدْ
كَافَتْهُ .

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz Abdullah İbn Ömer radiyallahu an-huma'dan rivayet edildiğine göre buyurmuşlar ki;

*Men iste'âze billâhi fe-e'îzûhü ve men se-
ele billâhi fe-a'tûhü ve men de'âküm fe-
ecîbûhü ve men sana'a ileyküm ma'rûfen fe-
kâfiûhü fe-in lem tecidû mâ tükâfiûnehû bihî
fe-d'û lehû hattâ terav enneküm kad
kâfe'tümûhü.*

*Hadîsün sahîhun revâhu ebu davûde ve'n-
neseiyyü bi-esânîdi's-sahîhayni.*

İbn Ömer, Hz. Ömer Efendimizin oğlu Abdullah radiyallahu anhuma rivayet etmiş ki; Peygamber Efendimiz şu tavsiyelerde bulunuyor bize.

Men iste'âze billâhi fe-e'îzûhü. Kim Allah'ın adını söyleyerek 'Allah aşkına' diye size sığınırsa.

Fe-e'îzûhü. Siz de onu himaye edin, koruyun.

Madem Allah'ın adını verip size sığınıyor. Koruyun. Çeçenler cümle cihana şey yapıyorlar, bir millet kahrediliyor, yok ediliyor yardım edin diyorlar mesela. Bir dev, şeytan saldırıyor uçaklarıyla, helikopterleriyle, tanklarıyla. Yardımcısız, cümle cihan halkından yardım istiyorlar. Müslümanlardan, öteki insaflı, adaletli, Müslüman olmasa bile vicdanı olan insanlardan hep yardım istiyorlar mesela. Bu bunun gibi de olur. Yakınınızdaki bir mazlum ve mağdur insanda olur. Sizden yardım istiyor. Allah aşkına bana yardımcı ol yav diyor. Yardımcı olun.

Ve men seele billâhi fe-a'tûhü. Allah için sizden bir şey isteyene istediğini verin.

Allah için ver, Allah rızası için, Allah aşkına!

Peki al.

Allah için isteyene verin. Allah'ın adını anarak.

Ve men de'âküm fe-ecîbûhü. Sizi birisi davet ederse, buyur bizim eve gidelim, çorbayı içelim. Buyurun bizde bir çay içelim. Buyur benim toplantım var bu akşam, sen de gel gibi,

sizi birisi davet ederse, davetine icabet ediniz, gidiniz davetine.

Neden?

Muhabbet böyle gelişir de onun için.

Muhabbetin gelişmesi için önemli faaliyetlerden birisi ziyaretlerdir. Onun için ziyaretler çok sevaptır. Çok büyük sevaptır. O kadar sevaptır ki, Cenâb-ı Hakk'ın sevgili kulu yapar insanı. Hadîs-i kutsîde böyle buyuruyor, Peygamber Efendimizin hadîsinde, hadîs-i kutsî ama. Allah için birbirlerini ziyaret edenlere benim muhabbetim, sevgim vacip olur.

Haggat muhabbeti li'l-mütezâvirîne fiyye. Benim rızam için, benim aşkıma, birbirlerini ziyaret edenlere, benim sevgim muhakkak vacip olur, ben onu severim.

Ben kalkıyorum Salih'e gidiyorum, Ali'ye gidiyorum, Ali kalkıyor, Salih geliyor, bana geliyor Allah rızası için. Tamam. Allah sever. Yani o kadar kıymetli ki ziyaretleşme. Allah'ın sevgisini kazanmaya sebep oluyor.

Onun için davete icabet çok önemli.

Ve men sana'a ileyküm ma'rûfen fe-kâfiûhü. Size bir iyilik yapana siz de karşılığını verin.

Size bir iyilik yaptı birisi. Allah razı olsun tamam.

E ne olacak?

Siz de ona iyilik yapın. Karşılıklı, yani tek taraflı değil. Sadece hep bana değil. Bir iyilik yapana siz de elinizden geldiği kadar iyilik yapın.

Fe-in lem tecidû mâ tükâfiûnehû bihî. Eğer size iyilik yapana verecek bir şeyiniz yoksa.

Fakirsiniz, bir şeyiniz yok elinizde, o da sizi sevmiş, bir iyilik yapmış, sizin de başka imkânınız yok.

Ne olacak şimdi?

Ben Allah'ın bir gariban fakir kuluyum, o da zengin, camide görmüş beni sevmiş, bir iyilik yapmış.

Şimdi ben bu adama ne yapayım?

Bu adam zengin zaten. Mercedes'i var, arabası var, malı var, mülkü var.

Ben buna ne yapayım?

Yoksa onu karşılayacak bir hediye verme durumunuz.

Fe-d'û lehû. Ona dua edin.

Ya Rabbi! O kardeşime dünyada ahirette hayırları sen ver. Sen her şeye kadirsin. Zenginlerin zenginisin. Zenginlere zenginliği veren sensin. Gayb hazinelerinin sahibi sensin. Yerin, göğün hazineleri senin. Mülkün senin elinde. Ben veremiyorum sen veriver.

Dua edin.

Öyle ki;

Hattâ terav enneküm kad kâfe'tümûhü.

Öyle candan dua edin ki, tamam verdiği hediye nin karşılığı bu oldu diye içinizde böyle bir kanaat gelinceye kadar dua edin.

Allah razı olsun şu Ahmed kardeşimden, filan filan filan. O kadar çok şey yapıyorum ki tamam ya, o kadar candan istedim ki tamam diye. Böyle içinize bir şey gelinceye kadar kanaat gelinceye kadar dua edin.

Yani öyle kısaca, yarım ağızla, tamam Allah razı olsun. Öyle değil. Yani candan böyle Ya Rabbi! Muhakkak onun derdini izale et. Ya

Rabbi! Onun muhakkak işini rast getir. Ya Rabbi! Ona muhakkak sıhhat ver.

İlhan kardeşimiz yarın ameliyat olacakmış yarabbi ameliyatını başarılı eyle. O menhus hastalıktan kurtar. Sağlıklı afiyetli yaşamasını nasib eyle.¹

Evet, bu sahîh hadîstir, sahîh isnad zinciriyle. Ebû Dâvud ve Neseî rivayet etmişler.

a. Kibir ve Tevazu: İslam'da Makul ve Makbul Unvanlar

النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ
إِنَّ أَخْنَعَ اسْمٍ عِنْدَ اللهِ، رَجُلٌ "عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
تَسَمَّى مَلِكَ الْأَمْلاكِ.

An ebî hüreyrate radiyallahu anhu ani'n-nebiyyi sallallahu aleyhi ve selleme kâle

Inne ahna'a's-min indellâhi azze ve celle racülün tesemmâ melike'l-emplâk.

Müttefekun aleyh. Kâle süfyânü'bnü uyeynete melikü'l emplâk mislü şâhen şâh.

Ebû Hüreyre radiyallahu anh'den bu hadîs-i şerîf.

Allah'ın yanında isimlerin en hor, alçak ve aşağılığı, en değersiz, lakapların, ünvanların en horu, en çirkini 'hükümdarlar hükümdarı' lafıdır, ünvanıdır.

Melikü'l emlâk ne demek?

Emlâk, melikler demek.

Melikü'l emlâk ne demek?

Melikler meliki, yani padişahlar padişahı.

Bu ünvan var maalesef, kullanmış.

Kimler kullanmış?

İranlılar kullanmış mesela. Şâhen şah demiş.

Şâhen şah ne demek?

Şahlar şahı demek.

Niye bu ismi sevmiyor Cenâb-ı Hak Teâlâ?

Çünkü şahlar şahı Allah'tır. Kullar ne oluyor!

Kullar ne oluyor. Hepsinin, hepsinin yaratıcı Cenâb-ı Hak Teâlâ'dır. Böyle palavra ün-

vanları, layık olmayan, ciğeri beş para etmeyen adamlara vermek, Allah'ın hoşuna gitmez. Bu ünvanları da sevmez. Allah öyle mütekebbirleri sevmez.

b. İslam'da Hürmet ve Saygı: Kime ve Nasıl Verilmeli?

Üçüncü hadîs-i şerîf.

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ بْنِ مَيْسَرَةَ، حَدَّثَنَا مُعَاذُ
بْنُ هِشَامٍ، قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ
بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
لَا تَقُولُوا لِلْمَنَافِقِ سَيِّدٌ فَإِنَّهُ إِنْ يَكُ سَيِّدًا " : وَسَلَّمَ
" فَقَدْ أَسْخَطْتُمْ رَبَّكُمْ عَزَّ وَجَلَّ

*An büreydete radiyallahu kâle kâle
rasûlullahi sallallahu aleyhi ve selleme*

*Lâ tekûlû li'l münâfiki seyyidün fe-innehû
in yekü seyyiden fe-kad eshattüm rabbeküm
azze ve celle.*

Büreyde radiyallahu anh'den. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuş ki;

Münafığa efendim demeyin, efendi demeyin, beyefendi demeyin, seyyid demeyin.

Seyyid, değerli beyefendi filan manasına geliyor.

Münafığa böyle bir isim vermeyin. Çünkü onu öyle beyefendi makamına koyarsanız. *Es-hattüm rabbeküm*. Rabbinizi kızdırmış olursunuz.

Cenâb-ı Hak kızar bu işe. Şu adamlara bak haddini bilmezler vay vay vay, münafık bir adama böyle bir unvan veriyorlar diye, kızar Cenâb-ı Hak. Söyleyenlere kızar.

Onun için bir adam fasıksa, münafıksa, yarıdöner kaypaksa, dini zayıfsa ona öyle ünvanlar falan verilmez. Vermek doğru olmaz.

Neden?

Allah kızar.

Hatta başka hadîs-i şerîfler var, Arş-ı âlâ korkudan titrer. Şimdi bunlar belasını bulacaklar. Allah kızacak da başlarına bir ceza gönderecek diye. Arş-ı âlâ titrer münafığa, seyyid denildiği zaman.

Çok yapıyor bu iş. Tarihte ve asrımızda maalesef çok yapılmış. Münafık, fâsık insanlara değer verilmiş, baş tacı edilmiş, yüksek mevkilere çıkartılmış, tahtlara oturtulmuş, karşısına geçilmiş el pençe divan durulmuş ve onun emrinde zulümler yapılmış. Çok, misalleri hem zamanımızda hem de tarihin içinde misalleri çok. Yanlış. Peygamber Efendimiz şey yapmıyor. Öyle insanlara Allah'ın sevmediği insanlara değer vermek olmaz.

O halde yani bir insana bir hitap edeceğiniz zaman, Cenâb-ı Hakk'ı kızdıracak laflar söylemeyin. Olmadık laflar söylemeyelim. Bir insan da kendisinde olmayan vasıflarla şişirttirilmesin, böbürlenmesin, övülmesin. Dalkavukluk yapmayalım, dalkavukluk olmasın.

Ne yapmış âlimin birisi?

Emevî hükümdarlarından birisinin yanına girmiş. Esselamü aleyke ya filan diye ismini söylemiş. Hâlbuki sayın hükümdar demesini filan bekliyor, emirü'l-mü'minin, halife filan demesini bekliyor, hiç dememiş.

Esselamü aleyküm filanca.

Eh, senin askerlik arkadaşın mı bu?

Mahalle arkadaşın mı? Derler Türkiye’de olsa yani.

Sonra da oturmuş bir kenara. Böyle onun bu selamına bir kızmış, kendisi müsaade etmeden oturduğuna kızmış. Bir kızmış, köpürmüştü. Sormuş demiş ki;

Niye sen bana öyle ya emîra’l-mü’minîn demedin?

Ey Müslümanların halifesi, ya halifeti’l-müslimin demedin?

Emîra’l-mü’minîn demedin?

Ey padişah demedin?

Niye böyle demedin?

Demedim demiş. Çünkü dışarda ahalinin senden memnun olmadığını gördüm. Onlar memnun değilse nasıl olacaksınız onların emiri?

Memnun değiller ki onlar. Sevmiyorlar ki, kabul etmiyorlar ki.

Peki, niye ben izin vermeden oturdun?

Yani adama ceza verecek ama âlime, yani öyle bir soruyor böyle.

Demiş ki;

Peygamber Efendimiz hadîs-i şerîfte buyurdu. Cehennemlik bir insan görmek isteyen varsa, kendisi oturduğu halde karşısındakini ayakta tutan insana bakın.

Bu cehennemlik.

Neden?

Kendisi oturmuş karşısındakini ayakta tutuyor, otur demiyor.

Seni o duruma düşmüş hale getirmemek için ayakta durmadım, oturdum. Senin iyiliğin için oturdum filan.

Daha başka şeyler sormuş. Hepsine böyle mert mert cevaplar vermiş. Hadîsle, âyetle cevaplar vermiş. Adam onu kestirmeyi düşünüyor, cellatları çağırıp, ama öyle güzel nasihat etmiş, öyle güzel sözler söylemiş ki ağlamaya başlamış, kalbi yumuşamış. Kalbi yumuşamış ağlamaya başlamış.

Yani dalkavukluk yapmamış.

Neden?

Büyük âlimde ondan.

Onun için büyüklerimiz, bizlere diyorlar ki; öyle sultanların davetlerine, saraylarına,

sohbetlerine gitmeyin. Yani mutasavvıflara böyle tavsiye ederler. Onun için bizim meşayihimiz padişahların davetine filan gitmez. Hatta bazılarını padişahlar ziyarete gitmek istiyorlar, biz geleceğiz Efendim filan diye haber gönderiyorlar, kabul etmiyor.

Padişahların ziyaretine gitmesin âlimler, fazıllar, dervişler, bilgili insanlar, ârif insanlar. Amma bu âlim gibi olursa gitsin. Çünkü dobra dobra konuşuyor, karşı tarafı yumuşatıyor, ağlattırıyor. İsmi unuttum onun. Yani şu anda ismini hatırlayamıyorum. Büyük bir âlim. Öyle dobra dobra konuşabilecekse, eğilmeden, bükülmeden, hakkı söyleyecekse o gitsin. Eğilecekse, münafığa seyyid diyecekse, ciğeri beş para etmeyen insana ey hükümdarlar hükümdarı filan deyip de Allah'ı kızdıracaksa, gitmesin o zaman. Yani onlar uygun olmuyor.

c. Hastalıklara Sabrın Fazileti ve Dilin Korunması

Sonuncu hadîs-i şerîf bu akşamki konuşmamdaki;

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَى أُمِّ السَّائِبِ أَوْ أُمِّ الْمُسَيَّبِ وَهِيَ تُزْفِزِفُ، فَقَالَ: «مَالِكِ يَا أُمَّ السَّائِبِ، أَوْ يَا أُمَّ الْمُسَيَّبِ تُزْفِزِفِينَ؟» قَالَتْ: الْحُمَّى لَا بَارِكَ اللَّهُ فِيهَا، فَقَالَ: «لَا تَسْبِي الْحُمَّى فَإِنَّهَا تُذْهِبُ خَطَايَا ابْنِ آدَمَ كَمَا يُذْهِبُ الْكَبِيرُ خَبَثَ الْحَدِيدِ».

An câbirin radiyallahu anhu enne rasûl-lahi sallallahu aleyhi ve selleme dehale ümmi's-sâib ev ümmi'l-müseyyib.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz Ümmü Sâib veya Ümmü Müseyyeb lakaplı, künyeli kadının ziyaretine gitti. Hasta, hasta olan bir hanıma ziyarete gitti, Peygamber Efendimiz.

Burada hakkında bir bilgi göremedim.

Hasta ziyaretini yapardı. Çünkü hasta ziyaret etmek çok sevap. Peygamber Efendimiz tavsiye ediyor bizlere de.

Fe-kâle. O hasta kadına dedi ki;

Mâ lekil yâ ümme's-sâib ev ümme'l-müseyyib tüzeffifîne. Ne oluyor sana ey Ümmü Sâib veya Ümmü Müseyyeb, böyle tir tir titriyorsun?

Kadın titriyor öyle, ne oldu böyle titriyorsun hastalığın ne?

Diye sordu.

Kâlet. Cevap olarak kadın dedi ki;

el-Hummâ lâ bârekallahu fîhâ. Allah kahredesice humma tuttu beni.

Allah bereket vermesin, kahretsin. Kötü bir laf söylemiş yani kahretsin de demiyor ama yani öyle Allah mübarek etmeyesice, humma beni tuttu demiş.

Fe-kâle. Efendimiz o zaman buyuruyor ki;

فَقَالَ: «لَا تَسُبِّي الْحُمَّى فَإِنَّهَا تَذْهَبُ خَطَايَا ابْنِ آدَمَ
كَمَا يَذْهَبُ الْكَبِيرُ خَبَثَ الْحَدِيدِ

Lâ tesübbî el-hummâ. Hummaya sövme.

Böyle ağzını bozup da aleyhinde *lâ bârekallah* filan deme hummaya.

Fe-innehâ. Çünkü bu humma hastalık. *Tüzhübü'l-hatâyâ benî âdeme.* İnsanoğlunun

günahlarını götürür bu humma, siler, affettirir, defterde bırakmaz.

Kemâ yüzhibü'l-kîru hubse'l-hadîdi. Demiri potaya koyduğun zaman, ateşe koyduğun zaman, küflü paslı demirleri eriyip de pislikleri üste cüruf olarak çıkıp demir safileştiği gibi, hurda demirleri alıp kaynatıyorsun ocakta, hurdalığı, pisi pası gidiyor, yeni demiyor oluyor. Gayet güzel bir demir oluyor. Bunu demirciler bilir veya demircileri görenler bilir.

İşte humma, o sıcaklık ateş, demirin pasını kirini giderdiği gibi, ateşin demirin pasının vesairesini giderdiği gibi, bu humma da insanoğlunun günahlarını affettirir. Onun için bu hummaya sövme. Yani bu aslında sana bir bakıma yararlı. Çünkü günahlarını affettiriyor dedi Peygamber Efendimiz.

Evet. Hastalığın, hastalığın çok insanoğluna sağladığı mükâfatlar, ecirler vardır.

Nedir?

Bir, hastanın uykusu ibadettir.

Uuu, hasta bir yattı uyudu, sekiz saat uyudu. Tamam, sekiz saat ibadet etmiş gibi olur.

Sen sekiz saat ibadet edebilir misin?

Adam kendinde değil yattı uyudu, cayır cayır yanıyor, uyudu kaldı, tamam iyi ki uyudu filan. Uykusu ibadet.

İniltisi, aah aah aaah. İniltisi tesbihtir. *Al-lah Allah, Lailaheillallah, Subhanallah, Allahu Ekber* demiş gibi iniltisini tesbihe yazıyor melekler.

Sonra?

Duası müstecaptır.

Nasılsın iyi misin?

Allah razı olsun senden, iyiyim, biraz hastayım midem ağrıyor. Tamam, duası makbul müstecap. Allah ne dua ederse dualarını şey yapın diye, duası müstecap.

Sonra?

Sağlığında iken yapamamış olduğu, sağlığındayken yaparken yapıyor idi, şimdi hasta olduğu için yapamaya başladığı bütün ibadetleri yapmış gibi meleklerine der ki;

Yazın. O kulumun defterine yazın. İşrâk namazı sevabı yazın. Duha namazı sevabı ya-

zın. Evvabîn sevabı yazın. Teheccüd sevabı yazın. Şu kadar hatim sürerdi, bu kadar cüz okurdu, şu kadar tesbih çekerdi. Yazın onları.

Ya Rabbi!

Yapamadı bunları hasta?

Olsun yapmış gibi yazın. Yapamadığı sevaplı işlerin hepsini, yapmadığı halde hastalığı dolayısıyla yapamadığı için yapmış gibi yazdırır.

Günahları silinir defterinden. Denilir ki kendisine; Allah senin günahlarını bağışladı, günahsız kaldın, defterin tertemiz oldu. *Fe'ste'nisi'l-amel*. İşe yeniden başla hadi. Defterin temizlendi. Bütün cezalar silindi günahlar, işe yeniden başla denilir.

Onun için hastalık geldiği zaman sabretmek lazım. Şikâyet etmemek lazım. Ecirleri, sevapları kaçırmamak lazım. Hastalık istenmez ama çünkü zordur, ağrıyor bir yeri insanın, kolay değil. Bir dişi ağrıdı mı feleğini şaşırır insanın. Küçücük dişi koca pehlivanı yere çalar, yani bir diş ağrısı. Zonk zonk zonk zonk böyle orası şişer, burası şişer filan çok zor olur. Küçücük bir yerinde bir sancı. Midesi ağrıyor aman aman aman kıvranıyor. Bir böbreğinde

taş varmış, taş düşürüyormuş. Ali Bingöl'e sor. Zor. Amma gelirse dişini sık, şikâyet etme mükâfatı var artık. Büyük sevabı var. Cenâb-ı Hakk'ın tabi hasta olduğu zaman insan, o mükâfatlarına ermeyi kaçırmamaya çalışmalı.

Allah hepinizden razı olsun.

Bir bakıma mahsun bir gece. Çünkü teravih yok. Yarın teravih var mı Mustafa kardeş?

Yok. Yatsı var sadece. Yatsı 13 rekât ya az. Ne güzel 33 rekât kılıyorduk. Çocuklar bile bir şey demiyor. Acaba şekerlerin aşkına mı, yoksa birbirlerinin böyle arkadaşlık bereketine mi? Onlar bile memnun bu vaziyetten. Büyüyünce şey diyecekler. Diyecekler ki ne güzel Ramazanlar olurdu, ne güzel namaz, arkada birbirimize dirsek atardık. Sonra namaz kıldıktan sonrada Hoca dede bize çikolata verirdi, şeker verirdi her akşam. Bir zamanlar neydi o günler falan diyecekler. Bizde öyle yapalım falan. Babalarımız sıkıştırırdı çocuklarınızı hafız yetiştirin falan diye. Elhamdülillah babalarımız bizi hafız yaptı falan diye, derler inşallah.

Allah razı olsun hepinizden. Evet, yarın son oruç. Ondan sonra bayram. Bayramdan sonra seyahat. Dubbo da mescid açılışı. Mescid

açılış merasimi Dubboda, bir dahaki Cumar-
tesi. İnşallah.

El Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF ola-
rak ulaşmak için tıklayınız.](#)

